

עמ"ת 7188/09/18 - רפאל דודי ביטון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 7188-09-18 ביטון(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
העורר	רפאל דודי ביטון (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל
החלטה	

ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט גבאי ריכטר) מיום 31.7.18, בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. כנגד העורר ושלושה נוספים הוגש כתב אישום המייחס לעורר עבירות של סחיטה בכוח ושל הדחה בחקירה. על פי כתב האישום, מדובר באירוע שהחל ביום 6.6.18 בעקבות דרישתו של נאשם אחר מעובד בחנות תקשורת סלולרית לתקן באופן מיידי את מכשיר הטלפון הסלולרי שברשותו ובקשתו של העובד להמתין לתורו. בעקבות אותו אירוע, התפתחה סדרת אירועים עוד באותו היום בהם לא היה מעורב העורר. למחרת, ביום 7.6.18, הגיע העורר ביחד עם הנאשמים האחרים אל מגרש בו שותפים המתלוננים. באותה עת שהו במגרש שניים מהמתלוננים ובתו בת ה-9 של אחד מהם. שניים מהנאשמים האחרים ותקפו את אחד המתלוננים תוך בעיטות ברגליו, מתן אגרופים לכיוון פניו ובאמצעות קסדה. מתלונן נוסף אשר הבחין בכך התקרב אל הנאשמים אשר ניגשו אליו והחלו להכות אותו בצוואת: אחד דחף את המתלונן וסטר לו, שניים אחרים היכו אותו בראשו באמצעות קסדה ואילו העורר סטר לו בפניו. בשלב זה ניגש העורר אל המתלונן וניסה לנגוח בראשו, לאחר מכן דחף אותו, כאשר באותה עת בתו בת ה-9 של המתלונן הייתה סמוכה למתלוננים ולנאשמים וצופה במתרחש.

במהלך התקיפה המתוארת, הודיעו הנאשמים למתלוננים כי הם "קנוסים" ועליהם לשלם לנאשמים סכומים שונים בסך אלפי ועשרות אלפי שקלים, ובין היתר, כי עליהם להכין סכום של 5,000 ₪ תוך פרק זמן של שעותיים, תוך ששניים מהנאשמים האחרים אומרים שקנס זה הוא רק תחילת התשלומים והעורר מאיים כי ישרפו את המגרש. בהמשך לאמור, היכו שניים מהנאשמים האחרים את אחד המתלוננים ואחד הנאשמים איים עליו.

ביום 11.6.18 הגיעו העורר ונאשם נוסף אל המגרש והורו למתלוננים כי לא יתלוננו במשטרה. המתלוננים הציגו בפניהם את הזימונים אשר קיבלו לחקירה ומסרו כי לא יתייצבו אליה וכן הציגו מכשיר DVR חדש כראיה לכך שהקודם נלקח על ידי המשטרה. העורר הציע כי ביחס לסרטונים אשר נתפסו על ידי המשטרה יאמרו המתלוננים כי מדובר במשחקי ידיים בין חברים.

ב"כ העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס לעורר.

2. **בהחלטה מיום 19.7.18** קבע בית משפט קמא כי הוא שותף למסקנת שירות המבחן כי העורר מסוכן מאוד וזאת לנוכח עברו הפלילי הרלבנטי ותקופות המאסר שריצה באותן עבירות. עם זאת סבר כי יש מקום לתסקיר משלים בדבר המשמעות של נטילת אחריות על ידי העורר בשלב החקירה וכן לאפשרות טיפולית בעניינו.

בהחלטתו מושא הערר מיום 31.7.18, לאחר שהוגש תסקיר משלים, קבע בית המשפט כי יש מקום להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בית המשפט שב והדגיש כי הוא שותף למסקנת שירות המבחן בדבר המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר בשל הסיבות שפורטו בתסקירים. עוד מצוין בית המשפט כי גם אם נלקחת בחשבון הודאת העורר, עדיין אין בה כדי להטות את הכף לטובת שחרורו בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובמאפייניו של העורר כפי שעלו מהתסקיר, מאפיינים שבאו לידי ביטוי בהתנהגותו כמתואר בכתב האישום.

3. ההחלטה כאמור ניתנה ביום 31.7.18. **ביום 4.9.18 הגיש העורר ערר** שלא באמצעות עו"ד. **לטענתו** שגה בית המשפט בכל הנוגע להערכת המסוכנות משום ש"עבירת המסוכנות" האחרונה נעברה בשנת 2008 ואילו עבירה נוספת משנת 2015 כלל אינה עבירת אלימות. כמו כן נטען כי בית המשפט לא נתן משקל מספיק להודאה ולחרטה ולנכונות לקבל כל טיפול שיוכל להועיל בשיקום, כמו גם לנסיבות האישיות המורכבות. נטען כי בית המשפט שגה עת לא הורה על שחרורו של העורר למעצר בית כמו בעניינו של נאשם 4 על אף שחלקם דומה ועל אף שהערבים נמצאו ראויים. לבקשת העורר מונתה הסנגוריה הציבורית לייצגו בשלב הערר.

בדין טען גם ב"כ העורר כי חלקו של העורר קרוב יותר באופיו לנאשם 4 אשר שוחרר בינתיים מאשר לנאשמים 1 ו-2. עוד הדגיש את העובדה כי העורר הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו ומדובר בגורם מפחית מסוכנות וגם שולל את עילת השיבוש, זאת כאשר עברו הפלילי הרלבנטי הוא מהזמן הרחוק. נטען כי מעצר בית נועד להפחתת סיכון ולא לאיין סיכון ודי בכך שניתן לסמוך על הערבים שימנעו את יציאתו מהבית. החלופה המוצעת מרוחקת ויש בה איזוק אלקטרוני והדרישה העולה לכאורה מהתסקיר כי הערבים יכירו לעומק את אישיותו של העורר לא עולה מהחוק ומהפסיקה. על כן מעצר בית בצירוף תכנית טיפולית כפי שהציעה פסיכיאטרית בעניינו של העורר די בה כדי לאיין את המסוכנות במידה מספקת.

4. **לטענת ב"כ המשיבה** אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט אשר כוללת התייחסות למגוון שיקולים לרבות נטילת האחריות. כתב האישום מדבר בעד עצמו לעניין חומרת המעשים. ב"כ המשיבה היפנתה לכך שלא היתה מחלוקת בנוגע לראיות לכאורה ולעילת מעצר בעניינו של העורר. לעורר עבר פלילי רלוונטי המקשה על היכולת ליתן בו אמון ותסקירים המדברים על מסוכנות גבוהה, כאשר לא בנקל יסטה בית המשפט מתסקיר שלילי. בנוסף, עניינו של העורר שונה מזה של נאשם 4 הן בנוגע לרישום הפלילי והן באירוע ההדחה, המוביל לעילת מעצר נוספת.

5. **דין הערר להידחות.**

כפי שצינה ב"כ המשיבה, חומרת המעשים מדברת בעד עצמה. מדובר באירוע אלים ובהמשכו לאחר מספר ימים, אירוע ההדחה. לעורר עבר פלילי רלוונטי גם אם מהזמן הרחוק ואילו הרשעותיו האחרונות משנת 2016, הכוללות הפרת הוראה חוקית והתחזות כאדם אחר במטרה להונות, מקשים על היכולת ליתן בו אמון.

שירות המבחן פירט תמונה מורכבת של מאפייני העורר והתרשם כי רמת הסיכון הנשקפת מהעורר להישנות עבירות אלימות הינה גבוהה מאוד. עובר לתסקיר המשלים גם עמד בפני שירות המבחן כעולה מהתסקיר מסמך משנת 2017 מאת הפסיכיאטרית המטפלת בעורר. שירות המבחן לא התרשם כי מעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח המפקחים המוצעים יש בו כדי לספק מענה הולם שיהא בו כדי להפיג את המסוכנות במידה מספקת ואף ציין כי התרשם כי מעצר בפיקוח אלקטרוני בפיקוח הערבים עשוי להוות עבור העורר גורם מסכן למעורבות בעבירות נוספות. אכן לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית מעין זו.

העורר ובא כוחו ביקשו ליתן משקל להודאה ולחרטה שהביע העורר. בית המשפט קבע כי אין בכך כדי להטות את הכף לעבר שחרור בשים לב לגורמים האחרים. בדין כך קבע. בהקשר זה יצוין כי שירות המבחן התרשם מפער בין עמדותיו המילוליות של העורר ורצונו לערוך שנוי לבין יכולותיו לפעול בהתאם. אשר לטענה ולפיה יש להשוות בין העורר לבין נאשם 4 יצוין כי גם אם חלקו של העורר באירוע קרוב יותר לחלקו של נאשם 4 מאשר לזה של שני הנאשמים האחרים, הוא חמור ממנו, הן במהלך האירוע עצמו והן באירוע ההדחה מספר ימים מאוחר יותר בו לא נטל הנאשם 4 כל חלק. העורר גם נבדל מנאשם 4 בעברו הפלילי.

לנוכח כל האמור אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט.

הערר נדחה.

ההחלטה תשלח לב"כ הצדדים באמצעות פקס ולעורר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ט, 14 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.